

2010 HNS-KONVENSJONEN - VEILEDNING OM RAPPORTERING

Innledning

Nærings- og fiskeridepartementet har utarbeidet en veiledning om rapporteringsplikten som følger av sjøloven¹ kapittel 11, jf. 2010 HNS-konvensjonen². Utfyllende bestemmelser om rapporteringen er fastsatt i HNS-forskriften³ som trådte i kraft 1. januar 2016.

Veiledningen gir informasjon om rapporteringsplikten innhold, og har til hensikt å hjelpe selskaper som omfattes av rapporteringsplikten nå eller en gang i fremtiden. Den gir ikke en detaljert fremstilling av hele 2010 HNS-konvensjonen, men er kun ment å gi en oversikt for at rapporteringsplikten skal kunne overholdes. Det vises til linkene på siste side for mer informasjon om 2010 HNS-konvensjonen.

Det understrekes at veiledningen skal være retningsgivende i perioden frem til ikrafttredelsen av 2010 HNS-konvensjonen, og den vil derfor være gjenstand for endring med tiden.

¹ Lov av 24. juni 1994 nr. 39 om sjøfarten (sjøloven)

² Den internasjonale konvensjon om ansvar og erstatning for skade i forbindelse med sjøtransport av farlige og skadelige stoffer, 2010

³ Forskrift 21. desember 2015 nr. 1789 om rapportering til Det internasjonale fond for erstatning av oljesølskade (IOPC-fondet) og til Det internasjonale fond for farlige og skadelige stoffer (HNS-fondet)

Innhold

SAMMENDRAG.....	3
Utgangspunkt	3
Definisjon av rapporteringspliktig last.....	3
Når inntreer rapporteringsplikten?.....	3
HNS-kontosystem	3
Når, til hvem og hvordan skal rapporteringen skje?	3
NÆRMERE OM RAPPORTERINGSPLIKTEN TIL HNS-FONDET, JF. SJØLOVEN	
KAPITTEL 11	4
Bakgrunn.....	4
Nærmere om innholdet i 2010 HNS-konvensjonen.....	4
Innrapportering av mottak av avgiftspliktig last i Norge.....	5
Hvem omfattes av rapporteringsplikten?	5
Hva er avgiftspliktig last?	6
Når inntreer rapporteringsplikten?.....	8
Rapporteringer av bestandige oljer under 1992-fondskonvensjonen.....	8
Når, til hvem og hvordan skal rapporteringen skje?	9
Sanksjoner ved brudd på rapporteringsplikten	9
Undersøkelser og oppbevaring av dokumentasjon	10
"HNS Finder"	10
NYTTIGE LINKER OG VEDLEGG	10

SAMMENDRAG

Utgangspunkt

Den som i løpet av et kalenderår, i havn eller annen losse plass innenfor norsk territorium, er mottaker av en viss mengde *HNS i bulk* som er transportert som last om bord på skip, skal rapportere årlig om mengde og type farlig gods til Nærings- og fiskeridepartementet.

Som *mottaker* menes den som fysisk mottar den rapporteringspliktige lasten etter sjøtransporten, jf. HNS-forskriften § 4 fjerde ledd.

Definisjon av rapporteringspliktig last

Med *rapporteringspliktig last* menes HNS i bulk. Hvilke farlige og skadelige stoffer som omfattes av definisjonen følger av HNS-forskriften § 4 og sjøl. § 211 tredje ledd, jf. første ledd bokstav a til c og e til h.

Mottakere av farlige og skadelige stoffer i pakket form omfattes ikke av rapporteringsplikten.

"*HNS Finder*"⁴ gir informasjon om stoffet er omfattet av rapporteringsplikten, og hvilken konto og sektor stoffet skal rapporteres under.

Når inntreer rapporteringsplikten?

Rapporteringsplikten inntreer for den som i kalenderåret mottar følgende mengde HNS i bulk innenfor norsk territorium:

- mer enn 150 000 tonn bestandige oljer
- mer enn 15 000 tonn LPG (kondensert hydrokarbongass)
- en hvilken som helst mengde LNG (flytende naturgass)
- mer enn 15 000 tonn faste bulkklaster
- til sammen mer enn 15 000 tonn andre bulk HNS-stoffer, inkludert ikke-bestandige oljer

HNS-kontosystem

Det er etablert et kontosystem med fire ulike kontoer for ulike klasser av stoffer.

Rapporteringspliktige selskaper skal gi opplysninger om den totale mengden mottatt last innenfor hver konto og sektor:

- 1) Generell konto
 - a. Faste bulkklaster
 - b. Annen HNS
- 2) Konto for olje
 - a. Bestandige oljer
 - b. Ikke-bestandige oljer
- 3) Konto for LNG (flytende naturgass)
- 4) Konto for LPG (flytende petroleumsgass)

Når, til hvem og hvordan skal rapporteringen skje?

Rapporteringer skal innleveres til Nærings- og fiskeridepartementet innen 15. mars hvert år. Første rapporteringsplikt er 15. mars 2017 for HNS i bulk som er mottatt i løpet av 2016.

⁴ Se <http://hnsconvention.org/Pages/FinderOverview.aspx>

Rapporteringene skal inneholde opplysninger om følgende:

- Hvem som er mottaker (navn og adresse), og
- Mengde og type last som er mottatt i det foregående kalenderår,

Mottakere av LNG-last om bord på skip, som har inngått avtale om at avgiftsplikten skal overføres til den som umiddelbart før lossing var lastens eier (som nevnt i sjøl. § 222 tredje ledd), skal rapportere om navn og adresse på den som er avgiftspliktig etter avtalen.

Opplysningene skal innsendes på rapporteringsskjema som er tilgjengelig på Nærings- og fiskeridepartementets hjemmeside under temaet "Maritime næringer".

NÆRMERE OM RAPPORTERINGSPLIKTEN TIL HNS-FONDET, JF. SJØLOVEN KAPITTEL 11

Bakgrunn

2010 HNS-konvensjonen etablerer et internasjonalt regelverk om ansvar og erstatning for skader som voldes ved sjøtransport av farlig og skadelig last.

Konvensjonen er vedtatt i FNs sjøfartsorganisasjon IMO⁵, men har ikke trådt i kraft. For at en stat skal få lov til å ratifisere konvensjonen, må staten fra ratifiseringstidspunktet og deretter årlig frem til konvensjonen trer i kraft, rapportere til Generalsekretæren i IMO om den totale mengden avgiftspliktig last som er mottatt tilsammen i vedkommende stat i det foregående året, jf. 2010 HNS-konvensjonen artikkel 45 nr.4 og 6. Denne rapporteringen er også sentral for ikrafttredelsen av konvensjonen, jf. artikkel 46. Medlemsstatene må derfor allerede ett år før ratifikasjonen etablere et rapporteringssystem.

Sjøl. § 223 gir hjemmel for at det etableres et nasjonalt rapporteringssystem for mottak av farlig og skadelig gods som transporteres som last om bord på skip. Bestemmelsen trådte i kraft 17. mars 2015 for at norske myndigheter skal kunne oppfylle sine forpliktelser etter 2010 HNS-konvensjonen ved ratifikasjon.

I november 2015 sendte Nærings- og fiskeridepartementet på alminnelig høring forslag til ny forskrift om rapportering til IOPC Funds og HNS-fondet. Forskriften trådte i kraft 1. januar 2016.

Nærmere om innholdet i 2010 HNS-konvensjonen

2010 HNS-konvensjonen inneholder regler om ansvar og forsikring for skade forårsaket av farlige og skadelige stoffer som transporteres som last om bord i skip. Formålet med konvensjonen er å bedre skadelidtes erstatningsrettslige ved slike ulykker. Konvensjonen er bygd opp etter samme mønster som systemet i 1992-ansvarskonvensjonen⁶ og 1992-fondskonvensjonen⁷ (IOPC Funds). Begge konvensjonene er ratifisert av Norge og gjennomført i norsk rett i sjøloven kapittel 10 II.

⁵ International Maritime Organization

⁶ Den internasjonale konvensjon av 27. november 1992 om erstatningsansvar for oljesølskade

⁷ Den internasjonale konvensjon av 27. november 1992 om opprettelse av et internasjonalt fond for erstatning for oljesølskade

2010 HNS-konvensjonen pålegger skipets eier et objektivt erstatningsansvar som er begrenset oppad til et visst beløp pr. hendelse, og som øker med skipets størrelse. Skipets eier plikter å ha forsikring for dette ansvaret. Over beløpsgrensen for skipseierens ansvar skal tapene dekkes av Det internasjonale fond for farlige og skadelige stoffer (HNS-fondet). Erstatningsutbetalinger fra HNS-fondet skal finansieres gjennom en avgift som innkreves etter at det er skjedd en ulykke. Avgiften skal betales av dem som gjennom det forutgående året (eller tidligere år) har mottatt et visst kvantum av slike stoffer som konvensjonen omfatter. På denne måten deles de økonomiske konsekvensene av skader mellom sjøtransportnæringen og de involverte lasteinteressene. Rederinæringen får økt ansvar, men vil fortsatt være beskyttet mot et katastrofeansvar ved ansvarsbegrensningsregler av samme type som gjelder for oljesølansvaret. Lasteinteressene bidrar i form av avgiftene til HNS-fondet.

Innrapportering av mottak av avgiftspliktig last i Norge

Mottakere av avgiftspliktig last skal ikke betale avgifter til HNS-fondet før etter at 2010 HNS-konvensjonen trer i kraft med virkning for Norge. Avgiftspliktige selskaper må likevel rapportere til Nærings- og fiskeridepartementet om mottak av avgiftspliktig last før ikrafttredelsen av konvensjonen.

Mottakernes plikt til å rapportere om farlig last er fastsatt i sjøl. § 223. Nærings- og fiskeridepartementet er gitt hjemmel til å fastsette nærmere regler om rapporteringsplikten i forskrift, jf. sjøl. § 223.

Hvem omfattes av rapporteringsplikten?

Det følger av sjøl. § 223 at rapporteringsplikten omfatter de som er *avgiftspliktige* til HNS-fondet etter reglene i sjøl. § 222.

I sjøl. § 222 er det fastsatt at avgiftsplikten påhviler den som i et kalenderår, i havn eller annen losse plass innenfor norsk territorium, er mottaker av en viss mengde HNS i bulk som er transportert som last på skip. Som "*mottaker*" menes den som fysisk mottar godset innenfor norsk territorium etter sjøtransporten. jf. fjerde ledd.

Rapporteringsplikten omfatter de som importerer HNS i bulk som er transportert til sjøs og mottakere av HNS i bulk ved innenriks sjøtransport. Rapporteringsplikten gjelder således både ved utenriks og innenriks sjøtransport. Eksport av HNS i bulk med skip fra Norge vil ikke være gjenstand for rapportering. Ved internasjonal transport vil mottakeren normalt være den som har ansvaret for tolldeklarerer av HNS-godset, dvs. importøren. I de tilfellene det ikke skjer noen tollklarering, vil mottaker være den som rent faktisk mottar godset etter lossing.

Oppdrag/agentforhold

Rapporteringsplikten til den som fysisk mottar HNS-godset etter sjøtransporten, gjelder uavhengig av om vedkommende er eier av lasten eller ikke, eller handler på vegne av en annen. Ofte vil den som til slutt skal ha HNS-godset ved det endelige bestemmelsesstedet, være en annen enn den som fysisk mottar HNS-godset. Dette er tilfelle der for eksempel godset losses i havn for omlasting til lastebil, tog osv. for å bli transportert videre til det endelige bestemmelsesstedet, eller der godset tas imot for midlertidig lagring før det sendes videre. I slike tilfeller vil den som fysisk mottar godset for videre transport eller lagring, være mottaker med rapporteringsplikt etter forskriften.

Hvis den som fysisk mottar godset handler på vegne av en annen, åpner sjøl. § 222 for at avgiftsplikten, under visse forutsetninger, kan påhvile oppdragsgiveren til den som fysisk mottar lasten, jf. fjerde ledd annet punktum. I slike tilfeller følger det av sjøl. § 223 at oppdragsgiveren er pliktig til å rapportere om mengde og type last som vedkommende er avgiftspliktig for. Departementet har imidlertid fastsatt i HNS-forskriften § 4 andre ledd at fra forskriftens ikrafttredelse og frem til konvensjonen trer i kraft, er ikke oppdragsgiver pliktig til å rapportere om mottatt bulk HNS. Rapporteringsplikten omfatter også her *fysisk mottaker* etter sjøtransporten. Dette er i samsvar med det som har blitt anbefalt i HNS-arbeidsgruppemøter i november 2013 – som også har blitt støttet av IMOs juridiske komite (Legal Committee) 100. sesjon.

Det understrekes at etter 2010 HNS-konvensjonens ikrafttredelse, vil reglene om rapporteringsplikt kunne omfatte andre enn kun fysisk mottaker etter sjøtransporten, for eksempel oppdragsgiveren til den som fysisk mottar lasten.

Gods i transitt

Gods som er overført direkte eller i havn eller losse plass *fra et skip til et annet skip* som ledd i sjøtransporten fra den opprinnelige lastehavnen og til den endelige havnen eller losseplassen (gods i transitt), skal anses som mottatt i den endelige havnen eller losseplassen. I slike tilfeller er det kun fysisk mottaker i den endelige mottakshavnen i Norge som vil være rapporteringspliktig, jf. HNS-forskriftens § 4 tredje ledd. Hvis den endelige havnen eller losseplassen for gods i transitt er utenfor norsk territorium, omfattes godset ikke av forskriftens rapporteringsplikt.

Det antas at definisjonen av transittbegrepet vil bli gjenstand for vurdering av HNS-fondets forsamling etter at konvensjonen har trådt i kraft.

LNG-last (flytende naturgass)

Sjøl. § 222 tredje ledd regulerer avgiftsplikten for mottakere av LNG-last. Som alminnelig utgangspunkt påhviler avgiftsplikten mottaker av LNG-lasten, jf. første punktum. Annet punktum åpner for at avgiftsplikten, under visse forutsetninger, kan overføres til den som umiddelbart før lossing var lastens eier gjennom avtale. Dersom det er inngått en slik avtale, er det fortsatt mottaker av LNG-lasten som omfattes av rapporteringsplikten, jf. sjøl. § 223 andre ledd. Med mottaker menes også her "fysisk mottaker" av LNG-lasten etter sjøtransporten, jf. HNS-forskriften § 4 andre ledd jf. § 3 tredje ledd.

Mottakeren skal også rapportere om navn og adresse på den som er avgiftspliktig etter avtalen, jf. sjøl. § 223 andre ledd.

Hva er avgiftspliktig last?

Avgiftspliktig last er etter 2010 HNS-konvensjonen kun *HNS i bulk* som er transportert som last om bord på skip.

Definisjonen av "*HNS i bulk*" følger av sjøl. § 211 tredje ledd, jf. § første ledd bokstav a til c og e til h, med videre henvisning til ulike IMO-regelverk om sikkerhetstiltak ved skipstransport av ulike typer farlig gods. Disse reglene inneholder lister over hvilke stoffer som er omfattet, og de blir oppdatert kontinuerlig i IMO på www.imo.org. Se også § 4 i HNS-forskriften.

Med "HNS i bulk" menes følgende⁸:

- a) olje som transporteres i bulk, som definert i regel 1 i vedlegg 1 til internasjonal konvensjon om hindring av forurensning fra skip, 1973, som endret ved protokoll av 1978, med senere endringer,
- b) skadelige flytende stoffer som transporteres i bulk, som definert i regel 1.10 i vedlegg II til internasjonal konvensjon om hindring av forurensning av skip, 1973, som endret ved protokoll av 1978, med senere endringer, og de stoffer og blandinger som inntil videre er klassifisert som forurensningskategori X, Y, eller Z etter regel 6.3 i nevnte vedlegg II,
- c) farlige, flytende stoffer som transporteres i bulk, og som er oppført i kapittel 17 i internasjonal kode for bygging og utrustning av skip som transporterer farlige kjemikalier i bulk, med endringer, og de farlige produkter som det er gitt foreløpige regler for lastehåndtering for, etter reglene i kodens punkt 1.1.6,
- d) flytende gasser som er oppført i kapittel 19 i internasjonal kode for bygging og utrustning av skip som transporterer flytende gasser i bulk, med endringer, og de produkter som det er gitt foreløpige regler for lastehåndtering for, etter reglene i kodens punkt 1.1.6,
- e) flytende stoffer som transporteres som last i bulk med antennelsestemperatur som ikke overstiger 60 °C, målt ved prøve i lukket beholder,
- f) faste bulkklaster med farlige kjemiske egenskaper som omfattes av den internasjonale koden for transport av faste bulkklaster (IMSBC-koden), med endringer, i den utstrekning disse stoffene i pakket form ville være omfattet av internasjonal kode for transport av farlig gods (IMDG-koden) i kraft i 1996,
- g) rester fra forutgående bulktransport av stoffer som nevnt i bokstavene a til f i oppregningen her.

Definisjonen inkluderer blant annet:

- Ulike typer oljer
 - bestandig olje (råolje)
 - ikke-bestandige oljer (bensin, flydrivstoff)
- LPG (kondensert hydrokarbongass)
- LNG (flytende naturgass)
- Flytende bulkklaster er omfattet hvis de representerer sikkerhets-, forurensnings- eller eksplosjonsfare, og inkluderer:
 - Organiske kjemikalier (for eksempel metanol, xylener og styren)
 - Uorganiske kjemikalier (for eksempel svovelsyre, fosforsyre og kaustisk soda), og
 - Vegetabiliske og animalske oljer (for eksempel palmeolje, soyabønneolje og talg)
- Gasser i flytende form i bulk (for eksempel ammoniakk, etylen, butadien, etan og propylen)
- Faste bulkklaster inkluderer enkelte typer gjødsel, salpeter, svovle og visse typer fiskemel

En del faste bulkklaster, som jernmalm, korn, bauxitt, aluminium, fosfatsten, sement og visse typer gjødsel, kull, redusert jern og treflis, faller utenfor definisjonen og rapporteringsplikten.

⁸ Se sjøloven § 211 tredje ledd jf. første ledd bokstav a til c og e til g.

Det følger av redegjørelsen over at mottakere av farlige og skadelige stoffer i "pakket form" ikke omfattes av rapporteringsplikten. Last i container anses for å være "pakket". Skader forårsaket av pakket HNS er likevel omfattet av skipseierens erstatningsansvar og HNS fondets utbetalinger etter 2010 HNS-konvensjonens ikrafttredelse.

Når inntreer rapporteringsplikten?

Rapporteringsplikten inntreer når det mottas en viss mengde avgiftspliktig last (HNS i bulk) i løpet av ett kalenderår. Terskelen for når rapporteringsplikten inntreer følger av sjøl. § 223 første og andre ledd, jf. § 222.

Rapporteringsplikten inntreer for den som i kalenderåret mottar følgende mengde HNS i bulk innenfor norsk territorium:

- mer enn 150 000 tonn bestandige oljer
- mer enn 15 000 tonn LPG (kondensert hydrokarbongass)
- en hvilken som helst mengde LNG (flytende naturgass)
- mer enn 15 000 tonn faste bulkklaster
- til sammen mer enn 15 000 tonn andre bulk HNS-stoffer, inkludert ikke-bestandige oljer

I HNS-forskriften følger terskelen for rapportering av § 3.

I samsvar med Sjølovkomiteens anbefaling⁹, er den nedre grensen for rapporteringsplikt satt noe under grensen for avgiftsplikten under konvensjonen¹⁰. For de fleste typer farlig gods inntreer avgiftsplikten ved mottak av 20 000 tonn avgiftspliktig last i løpet av et kalenderår. Som det vises over inntreer rapporteringsplikten imidlertid ved mottak av mer enn 15 000 tonn, jf. sjøl. § 223 tredje ledd. Dette medfører at ikke alle rapporteringspliktige selskaper under forskriften blir avgiftspliktige når 2010 HNS-konvensjonen trer i kraft.

For bestandige oljer vil imidlertid grensen for rapporterings- og avgiftsplikt være den samme. Det samme er tilfelle for mottak av LNG som ikke har noen nedre grense for verken avgifts- eller rapporteringsplikt.

Ved å sette grensen for rapporteringsplikten noe under grensen for avgiftsplikten, får Nærings- og fiskeridepartementet en bedre oversikt over HNS handelsstrømmer og over mottakere som ligger rett under grensen for avgiftsplikt. Det er viktig å merke seg at etableringen av den nedre nasjonale grensen kun foreslås i den hensikt å samle opplysninger til departementet og ikke med det formål å gi bidrag til HNS-fondet. Informasjonen som samles inn fra selskaper som ligger under grensen for avgiftsplikt vil ikke bli delt med HNS-fondet.

Rapporteringer av bestandige oljer under 1992-fondskonvensjonen

Mottakere av mer enn 150 000 tonn bestandige oljer rapporterer allerede til Nærings- og fiskeridepartementet i henhold til 1992-fondskonvensjonen, jf. sjøl. § 202 tredje ledd. Det følger av sjøl. § 223 jf. § 222 andre ledd bokstav c, at disse selskapene også omfattes av avgifts- og rapporteringsplikten til HNS-fondet. Rapporteringsterskelen er imidlertid den samme for HNS-fondet og IOPC-fondet, og det vil derfor være tilstrekkelig med én rapport

⁹ Se Prop. 46 LS (2014-2015) s.29

¹⁰ Se Prop. 46 LS (2014-2015) s.24

til departementet om mottaket av slik olje for å oppfylle kravet til innrapportering i begge sammenhenger. Dette er fastsatt i HNS-forskriften § 3 fjerde ledd, jf. andre ledd bokstav c).

Når, til hvem og hvordan skal rapporteringen skje?

Rapporteringer skal innleveres til Nærings- og fiskeridepartementet innen 15. mars hvert år. Første rapporteringsplikt er 15. mars 2017 for gods som er mottatt i løpet av 2016.

Rapporteringene skal inneholde opplysninger om følgende:

- Hvem som er mottaker (navn og adresse), og
- Mengde og type last som er mottatt i det foregående kalenderår,

Mottakere av LNG-last om bord på skip, som har inngått avtale som nevnt i § 222 tredje ledd, skal rapportere om navn og adresse på den som er avgiftspliktig etter avtalen, jf. sjøl. § 223.

Som ledd i avgiftssystemet etablerer 2010 HNS-konvensjonen et kontosystem med fire ulike kontoer for ulike klasser av stoffer:

- 5) Generell konto
- 6) Konto for olje
- 7) Konto for LNG
- 8) Konto for LPG

Den generelle kontoen er delt opp i to sektorer: (1) faste bulkklaster, og (2) annen HNS. Kontoen for olje er også delt i to sektorer: (1) bestandig olje, og (2) ikke-bestandig olje.

Bakgrunnen for kontosystemet er at utbetaling av erstatning og beregning av avgifter skjer separat for hver konto og sektor. Ved en utbetaling etter en sjøulykke skal det ikke krysssubsidieres mellom kontiene. Det vil derfor bare utbetales fra den enkelte konto når den skaden kravet bygger på er forårsaket av de stoffer som er avgiftspliktige til vedkommende konto. Hvis en ulykke for eksempel er forårsaket av LNG, skal utbetalinger fra fondet skje fra LNG-kontoen.

Rapporteringspliktige selskaper skal gi opplysninger om den totale mengden mottatt last innenfor hver konto og sektor. Det kreves ikke en detaljert liste over alle HNS-stoffer som er mottatt.

Opplysningene skal inngis på rapporteringsskjema som er tilgjengelige på Nærings- og fiskeridepartementets hjemmeside under temaet "Maritime næringer". Rapporteringsskjemaet skal sendes til: postmottak@nfd.dep.no.

Sanksjoner ved brudd på rapporteringsplikten

Departementet kan ilegge overtredelsesgebyr mot den som overtrer forpliktelsene etter bestemmelsene som er gitt i forskriftens kapittel 2, jf. sjøl. § 223 syvende ledd.

2010 HNS-konvensjonen inneholder også regler om sanksjoner overfor stater som ikke innleverer rapporteringer om avgiftspliktig last i henhold til konvensjonens bestemmelser. For eksempel kan en stat bli midlertidig suspendert som kontraherende stat, dvs. at staten ikke har rettigheter eller plikter etter konvensjonen, jf. artikkel 45 nr. 7. Videre kan det i visse tilfeller medføre at retten til erstatning fra fondet bortfaller for krav som gjelder skade som oppstår i staten, jf. artikkel 21 *bis* nr. 2 til 5.

Undersøkelser og oppbevaring av dokumentasjon

Det følger av sjøl. § 223 fjerde ledd at all relevant dokumentasjon om mottaket av farlig gods skal gjøres tilgjengelig for undersøkelser av den myndighet som departementet bestemmer. Videre bestemmes det at den som har rapporteringsplikt, samt den som er involvert i oppdrag og interessefellesskap som nevnt i lovens § 222 tredje og fjerde ledd, skal gis nødvendig bistand ved slike undersøkelser og gi opplysninger og kopier av dokumenter mv.

"HNS Finder"

Rapporteringsplikten omfatter flere tusen ulike stoffer, men i praksis er det likevel bare et fåtall av disse stoffene som transporteres sjøveien i betydelig kvantum. For å hjelpe potensielle rapporteringspliktige selskaper med å identifisere og rapportere HNS i bulk, har IOPC Funds utviklet den elektroniske databasen "HNS Finder". Databasen er tilgjengelig her: <http://www.hnsconvention.org/hns-finder/>. Mottakeren kan her taste inn navn eller nummer på det aktuelle stoffet og den mengden som mottas. Programmet vil gi beskjed om godset er omfattet av rapporteringsplikten, og gi informasjon om hvilken konto/sector den bestemte substansen faller inn under.

På grunn av den dynamiske listen over hvilke stoffer som er omfattet av rapporteringsplikten, som definert i HNS-forskriften § 4, blir HNS Finder oppdatert jevnlig.

NYTTIGE LENKER OG VEDLEGG

Les forskriften på Lovdatas hjemmeside: <https://lovdata.no/dokument/SF/forskrift/2015-12-21-1789>.

Detaljert informasjon om 2010 HNS-konvensjonen finnes på IOPC Funds' hjemmeside: <http://hnsconvention.org/Pages/Home.aspx> og i regjeringens proposisjon til Stortinget¹¹: <https://www.stortinget.no/no/Saker-og-publikasjoner/Saker/Sak/?p=61538>.

FNs skipsfartsorganisasjon (International Maritime Organization, IMO) har utarbeidet en brosjyre "The HNS Convention: Why it is Needed". Den er tilgjengelig her: <http://www.imo.org/en/MediaCentre/PressBriefings/Pages/05-HNS2010.aspx>.

¹¹ Prop. 46 LS (2014-2015) om endringer i sjøloven (erstatningsansvar ved transport av farlig gods m.m.) og samtykke til ratifikasjon av protokoll 30. april 2010 til den internasjonale konvensjon om ansvar og erstatning for skade i forbindelse med sjøtransport av farlige og skadelige stoffer, 1996. Tilrådning fra Justis- og beredskapsdepartementet 12. desember 2014, godkjent i statsråd samme dag (Regjeringen Solberg)